

Dosarul nr. 3ra-163/24
2-21179225-01-3ra-14022024

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Sîrbu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

20 martie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Barcari Toma împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ, obligarea soluționării în mod efectiv a cererii prealabile și furnizarea informației solicitate, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 06 decembrie 2021, avocatul Cimpoi Ruslan, acționând în interesele reclamantului Barcari Toma, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând:

1. anularea Deciziei nr. B-1652/21 din 22 septembrie 2021, prin care s-a refuzat furnizarea informației cu privire la pensionarul Barcari Toma, sub pretext că subsemnatul avocat nu are împuterniciri și a Deciziei nr. B-2080/21 din 18 noiembrie 2021, prin care a fost refuzată furnizarea informației cerute prin cererea prealabilă cu privire la pensionarul Barcari Toma, din motiv că cererea repetată privind furnizarea informației a fost intitulată „prealabilă”;

2. obligarea autorității publice pârâte să soluționeze în mod efectiv cererea prealabilă depusă la 04 noiembrie 2021 și să furnizeze solicitantului:

- informația privind existența sau inexistența în evidența instituției a dosarului personal al lui Barcari Toma, a.n. 23 noiembrie 1953, IDNP xxxxx, care a atins deja vârsta de pensionare;

- informația privind existența sau inexistența actului administrativ în temeiul căruia lui Barcari Toma i-a fost stabilită pensia pentru limita de vârstă sau altă categorie de pensie, respectiv, a actului administrativ privind stabilirea alocației

pentru persoanele vârstnice prevăzute de art. 12, 13 din Legea nr. 499 din 14 iulie 1999 privind alocațiile sociale de stat pentru unele categorii de cetățeni;

- are sau nu are condamnatul Barcari Toma dreptul la plata pensiei pentru limită de vârstă, sau altă categorie de pensie prevăzută de lege, alocație pentru persoane vârstnice, inclusiv compensații și alte plăți ce se cuvin a fi achitate victimelor represiunilor politice;

- informația privind stagiul de cotizare sau perioada contributivă constatată, sau ce urmează a fi constatată de către Casa Națională de Asigurări Sociale cu ocazia stabilirii pensiei d-lui Barcari Toma, începând cu momentul atingerii vârstei de pensionare de către acesta;

- informația privind posibilitatea includerii în stagiul de cotizare sau perioada contributivă a muncii prestate de către deținutul Barcari Toma în perioada deținerii sale în penitenciar, în perioada 1976-1991, în condițiile în care, în această perioadă munca deținuților avea caracter obligatoriu, iar înscrisurile privind evidența muncii prestate de către deținuți în această perioadă nu s-au păstrat, fiind distruse.

3. încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale a cheltuielilor de judecată ce vor fi suportate de către reclamant în legătură cu derularea prezentului proces.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 05 august 2021, în temeiul Deciziei OT Chișinău nr. 12480/ACP, avocatul Cimpoi Ruslan a fost desemnat să acorde asistență juridică calificată reclamantului Barcari Toma, în vederea apărării dreptului acestuia la pensie pentru limita de vârstă, drept, care nu poate fi realizat de către reclamant din motiv că autoritatea publică competentă - Casa Națională de Asigurări Sociale, refuză să includă în stagiul de cotizare, munca prestată de către reclamant în perioada cuprinsă între 1976-1991. Această muncă, cu caracter obligatoriu în perioada de referință, a fost prestată de către condamnat în perioada executării pedepselor penale în diferite penitenciare din fosta URSS și RSSM.

În vederea acordării asistenței juridice calificate reclamantului, în temeiul art. 53 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, art. 9 și următoarele din Codul administrativ, art. 11 și următoarele din Legea privind accesul la informații nr. 982 din 11 mai 2000, a solicitat de la Administrația Națională a Penitenciarelor și de la Penitenciarul nr. 9 informația pertinentă cazului, pentru administrarea probatoriului necesar soluționării cauzei.

La solicitările înaintate, atât Administrația Națională a Penitenciarelor, cât și Administrația locului de detenție al condamnatului (Penitenciarul nr. 9), au furnizat informația de care dispuneau cu privire la condamnatul Barcari Toma, munca prestată de acesta în cadrul executării pedepselor penale, respectiv informații din dosarul personal al condamnatului și perioada contributivă sau stagiul de cotizare luat în considerare la stabilirea pensiei condamnatului.

La 07 septembrie 2021, în vederea acordării asistenței juridice calificate reclamantului Barcari Toma, precum și în vederea protejării dreptului acestuia la pensie și/sau alte plăți cuvenite acestuia din contul bugetului de stat, a solicitat de la Casa Națională de Asigurări Sociale, comunicarea următoarelor informații: 1. A informației privind existența sau inexistența în evidențele instituției a dosarului personal al lui Barcari Toma, a.n. 23 noiembrie 1953, IDNP xxxxx, care a atins deja vârsta de pensionare; 2. A informației privind existența sau inexistența actului administrativ în temeiul căruia lui Barcari Toma i-a fost stabilită pensia pentru

limită de vârstă sau altă categorie de pensie, respectiv, a actului administrativ privind stabilirea alocației pentru persoanele vârstnice prevăzute de art. 12, 13 din Legea nr. 499 din 14 iulie 1999 privind alocațiile sociale de stat pentru unele categorii de cetățeni; 3. Are sau nu are condamnatul Barcari Toma dreptul la plata pensiei pentru limită de vârstă, sau altă categorie de pensie prevăzută de lege, alocație pentru persoane vârstnice, inclusiv compensații și alte plăți ce se cuvin a fi achitate victimelor represiunilor politice; 4. A informației privind stagiul de cotizare sau perioada contributivă constatată, sau ce urmează a fi constatată de către Casa Națională de Asigurări Sociale cu ocazia stabilirii pensiei lui Barcari Toma, începând cu momentul atingerii vârstei de pensionare de către acesta; 5. A informației privind posibilitatea includerii în stagiul de cotizare sau perioada contributivă a muncii prestate de către deținutul Barcari Toma în perioada deținerii sale în penitenciar, în perioada 1976-1991, în condițiile în care în această perioadă munca deținuților avea caracter obligatoriu, iar înscrisurile privind evidența muncii prestate de către deținuți în această perioadă nu s-au păstrat, fiind distruse.

La 22 septembrie 2021 a primit de la Casa Națională de Asigurări Sociale Decizia nr. B-1652/21, prin care s-a refuzat furnizarea informației cu privire la pensionarul Barcari Toma, sub pretext că avocatul Cimpoi Ruslan nu are împuternicirile necesare.

Consideră că acest refuz al Casei Naționale de Asigurări Sociale este ilegal pentru că contravine art. 53 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, precum și dispozițiilor cuprinse în Legea nr. 198 din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat, care statuează că: „(3) Drepturile și obligațiile avocatului care acordă asistență juridică calificată se atestă prin decizie privind acordarea de asistență juridică, emisă în condițiile prezentei legi.” Această concluzie se impune mai ales în situația din speță, adică în situația în care beneficiarul asistenței juridice garantate de stat este condamnat și nu poate merge nestingherit la notar să întocmească o procură, sau atunci când beneficiarul pur și simplu nu are bani pentru a achita serviciile notarului cu privire la autentificarea procurii.

Pentru a nu pierde timpul cu polemici legate de existența sau inexistența împuternicirilor, s-a limitat la invocarea dezacordului și ilegalității Deciziei nr. B-1652/21 în cuprinsul cererii prelabile, a anexat procura înregistrată cu nr. 52 din 11 octombrie 2021, autentificată de directorul adjunct al P-9, și a solicitat, în mod repetat, prin intermediul unei cereri prelabile, furnizarea aceleiași informații, cuprinse în cererea inițială.

La 20 noiembrie 2021, prin poștă a primit Decizia nr. B-2080/21 din 18 noiembrie 2021, prin care a fost refuzată furnizarea informației cerute prin cererea prelabilă cu privire la pensionarul Barcari Toma, din motiv că cererea repetată privind furnizarea informației a fost intitulată „prelabilă”, fiindu-i explicat prin copierea unor norme juridice din Codul administrativ semnificația juridică a cererii prelabile.

Cu alte cuvinte, autoritatea publică sesizată a refuzat să furnizeze informația solicitată, ignorând practic cerințele avocatului, sub pretext că cererea înaintată este intitulată „prelabilă”, astfel încât, prin Decizia nr. B-2080/21 din 18 noiembrie 2021 se mimează executarea obligațiilor legale ale autorității publice cu

privire la soluționarea petițiilor ce țin de competența sa, pe când în realitate, solicitările persoanei interesate sunt pur și simplu ignorate.

Casa Națională de Asigurări Sociale mimează respectarea legii și a drepturilor petentului, prin crearea unei aparențe de legalitate. Or, altfel nu poate fi explicată lipsa de coerență logică între ceea ce a cerut Barcari Toma prin cerere și ceea ce i s-a comunicat prin Decizia nr. B-2080/21 din 18 noiembrie 2021.

Astfel, autoritatea publică competentă, din punct de vedere material, trebuie să ducă evidența persoanelor și a dosarelor persoanelor ajunse la vârsta de pensionare, să ducă evidența stagiilor de cotizare și perioadelor contributive, să soluționeze probleme legate de includerea sau neinclusiunea unei activități concrete în stagiul de cotizare sau perioada contributivă, să lămurească beneficiarii asupra unor posibile soluții de protejare a drepturilor la pensie, refuză în mod abuziv și fără nici un temei legal să furnizeze informația solicitată prin cererea prealabilă.

Consideră că este inadmisibil și contrar prevederilor art. 15 din Legea privind accesul la informații nr.982 din 11 mai 2000, ca solicitantul să solicite de la Casa Națională de Asigurări Sociale informații pertinente, ce țin de stagiul de cotizare, perioada contributivă și cu privire la dosarul pensionarului Barcari Toma, iar autoritatea publică să-i comunice acestuia informații cu privire la instituția juridică a cererii prealabile reglementate de Codul administrativ.

Prin hotărârea din 22 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Barcari Toma împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale.

S-a anulat decizia nr. B-2080/21 din 18.11.2021.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale în condițiile legii să elibereze reclamantului Barcari Toma informația solicitată prin cererea din 07.09.2021, cu indicarea existenței sau lipsei informațiilor publice și/sau lipsei normei legale ce stabilește accesul la informațiile publice.

În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

La 20 martie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 22 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani. La 18 iulie 2023 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 22 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală, cu respectarea normelor procedurale, iar cererea de apel este neîntemeiată.

A reținut că prima instanță just a concluzionat că prevederile art. 46 alin.(1) din Codul administrativ nu sunt aplicabile speței, întrucât la cererea avocatului privind accesul la informație a fost anexată atât decizia Oficiului Teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, cât și mandatul avocațial, iar neanexarea procurii nu putea servi temei pentru a refuza în soluționarea cererii, urmând a fi apreciat ca un formalism excesiv din partea autorității publice, în condițiile în care legiuitorul expres a stabilit în Legea

specială nr.1260/2002 cu privire la avocatură, că împuternicirile avocatului se confirmă prin mandat. Or, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr.100/2017 cu privire la acte normative, în caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.

Completul judiciar a reținut ca fiind corectă concluzia instanței de fond că, refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale și interpretarea eronată a legii de către ultima, a generat încălcarea dreptului reclamantului de acces la informație, ceea ce este inadmisibil și contrar legislației.

În consecință, a concluzionat că este justă și concluzia instanței de fond privind ilegalitatea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-2080/21 din 18 noiembrie 2021, prin care autoritatea publică a refuzat să examineze cererea înaintată de avocatul Cimpoi Ruslan, în interesele reclamantului Barcari Toma, respectiv a refuzat să furnizeze informația solicitată.

Referitor la pretenția privind anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.B-1652/21 din 22 septembrie 2021 și a cererii reclamantului de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut că aceste cerințe au fost respinse de prima instanță, iar din motivarea cererii de apel rezultă că apelanta exprimă dezacordul cu hotărârea primei instanțe doar în partea pretențiilor admise.

La 02 februarie 2024, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizi noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, a invocat că atât cu hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

În context, a susținut că la adoptarea hotărârii și pronunțarea deciziei, instanțele, în limitele pretențiilor invocate, urmau să aprecieze probele, să determine circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

A menționat că nu pot fi reținute alegațiile instanței prin care autoritatea publică, Casa Națională de Asigurări Sociale, urmează să satisfacă cerințele cererii din 07 septembrie 2021, deoarece aceasta nu corespunde rigorilor legii.

Astfel, susținut că instanța și-a argumentat poziția prin prisma art. 14 alin. (2) din Codul administrativ, însă cererea reclamantului Barcari Toma din 07 septembrie 2023 (întocmită de reprezentantul acesteia, avocatul Cimpoi Ruslan nu corespunde rigorilor art.75 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, adică petiția nu conține obiectul și motivarea acesteia. În atare condiții este imposibil de a executa hotărârea instanței. Reclamantul Barcari Toma nu a depus o cerere în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani din mun. Chișinău, întru emiterea unui act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ.

În sensul celor expuse, reclamantul prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ nu contestă nici un act administrativ individual emis de Casa Națională de Asigurări Sociale în adresa sa. Astfel că instanța de judecată declară inadmisibilă cererea de chemare în judecată, or într-un stat de drept în care drepturile și libertățile persoanei sunt proclamate valori supreme, puterea lucrului

decis este menită să asigure protecția efectivă a drepturilor și intereselor legitime a persoanelor fizice și juridice.

Examinând admisibilitatea recursului, în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, copia deciziei motivate a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale, în mod electronic, la 19 ianuarie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 februarie 2024, în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 245¹ alin. (1), (3) din Codul administrativ, recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

În sensul art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. a¹) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹.

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al

instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc